

[Lysholm Christensen]

Endelig har det været vigtigt for os at inddrage det synspunkt, at vi gerne vil være med til at indføre en ordning, som kan virke forbrugsbegrænsende. Her tænker vi især på vandforbruget, som er rigelig stort mange steder, og vi har problemer med rensning af vores spildevand. Det vil være gavnligt at få begrænset forbruget, og det kunne man bl.a. gøre på den måde, som det er foreslået i lovforslaget.

Kristeligt Folkeparti vedstår sig de 125 mio. kr. i besparelse på de finanslove, som lovforslaget omhandler. Som det også har været fremme tidligere, har vi på et tidligt tidspunkt haft nogle bemærkninger om administrationen af dette, men vi vedstår os stadig både besparelsen og princippet om det nye huslejebegreb.

Vi ser med tilfredshed, at ministeren har trukket lovforslag nr. L 172, og vi imødeser nu ændringsforslag til L 171, således at vi finder en administrerbar ordning på problemet her.

Vi har stadig væk et par betænkeligheder, som jeg godt vil give udtryk for, og de går på, at i mange boligblokke og boligområder har man en afregning på vand efter en gennemsnitsberegning. Det vil sige, at lejere, som er meget sparsommelige, kommer til at betale for meget i forhold til naboen, som måske har et overforbrug af vand.

Det samme problem opstår på steder, hvor man har fået en tvangsmæssig tilslutning til kabel-tv eller antenneanlæg, hvor man ikke har haft mulighed for at sige fra, men må bidrage til en ydelse, en service, som man måske ikke har lyst til og interesse i at benytte sig af. Her er nogle forhold, som vi godt vil have afklaret og undersøgt lidt nærmere, når nu vi skal kigge nærmere på lovforslaget i udvalget.

Vi havde gerne set dette lovforslag sejle gennem Tinget på en lidt mere fast kurs, men vi vedkender os som sagt stadig princippet om et nyt huslejebegreb og vedstår også provenuet. Derfor vil vi også medvirke konstruktivt til at finde en retfærdig løsning under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er altid noget, hr. Lysholm Christensen på nuværende tidspunkt erkender, at lovforslaget ikke er socialt retfærdigt. Det er dog en indrømmelse.

Jeg vil stille hr. Lysholm Christensen et spørgsmål: Er det pensionisterne, der er synderne, fordi de vil lade være være med at flytte på plejehjem? Er det vores førtidspensionister, der er synderne? Eller er det de arbejdsløse, der er synderne, fordi de ikke kan få noget arbejde? Hvilken af disse grupper er synderne? Er det dem alle tre i flæng? Jeg tror nok, der er et par mennesker uden for dette hus, der føler, at det er et lidt urimeligt angreb at rette mod dem. Det er en konsekvens af andre ting, men jeg vil godt bede hr. Lysholm Christensen give mig svar på, om han virkelig føler, at det er disse tre grupper, som primært er forbrugerne af boligstøtten, der er synderne.

Hr. Lysholm Christensen siger, at vi er nødt til at have denne forbrugsbegrænsning, den har vi brug for økonomisk set. Nu må jeg erkende, at der selvfølgelig blev sagt, at der også var en erkendelse af, at det ikke var socialt retfærdigt. Jeg vil godt stille hr. Lysholm Christensen det spørgsmål, om han mener, at det er socialt retfærdigt, at kun de pensionister, der har råd, skal have lov til at have en egnet ældrebolig.

Det næste spørgsmål, som jeg synes er nok så interessant, er: Hvor vil hr. Lysholm Christensen gøre af de pensionister, der ikke har råd til fremover at flytte i en egnet ældrebolig, altså en ny eller nyere ældrebolig? Hvor skal de flytte hen? Det synes jeg de partier, der står bag dette, skylder folk et svar på.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Man kan naturligvis altid diskutere, om et givet forslag er socialt retfærdigt. Man rammer jo altid forskelligt med de forslag, man laver.

Men jeg kan i hvert fald ikke acceptere den måde, som det bliver fremstillet på her af fru Lissa Mathiasen. For det første er der ikke nogen syndere her, og for det andet er det ikke, fordi vi har nogen særlig lyst til at ramme nogen bestemt gruppe. Vi har kigget på nogle tal, der viser, at pensionister, sammenlignet med almindelige lønarbejdere, over en årrække har haft den mest gunstige udvikling med hensyn til disponibel indtægt. Så siger vi til os selv, at der måske er en vis retfærdighed i at se lidt på pensionisternes område, når vi skal finde en besparelse.

I øvrigt er det jo ikke kun pensionister, der bliver ramt af det. Det er også blevet sagt tidli-